

**Відкритий урок з
української мови на тему:**

***« Контрольний твір
на морально-етичну
тему в
публіцистичному
стилі»***

***Розробила: викладач
української мови та
літератури Байзан О.М.***

Тема уроку: „ Село моє - колыско моя, доле ...“ **(Письмовий твір на морально - етичну або суспільну тему)**

Мета: удосконалювати текстотворчі вміння та навички учнів писати твір; розвивати їх логічне й образне мислення; формувати моральні переконання; українську ментальність; виховувати загальнолюдські моральні якості - любов до рідного краю, повагу до односельців, історії свого села.

Тип уроку: урок мовленнєвого розвитку.

Обладнання: пам'ятка „Як писати твір...“, пісня „Моє рідне село“, дидактичний матеріал, відеофільм про Лісоводи, презентація, словники.

Хід роботи:

(Упродовж уроку використовується слайдова презентація.)

I. Установчо - мотиваційний етап

Пісня «Моє рідне село...»

Вступне слово вчителя

вірш Т. Кравчук «Люблю село»

Спитаєте за що ? Йі сама не знаю.

Люблю його я дуже, та й усе.

За те, можливо, що над ним веселка грає,

Що квітнуть вишні

Йі лан дзвінкий росте.

Люблю, напевне, за солодку воду,

За спів пташок, за голубу блакить,

За простоту і доброту народу,

Що без труда і дня не може жити.

За радість спілкування із землею,

За день погожий йі весняну грозу,

За вранішнєє сонце над ріллею,

За кришталеву на траві росу.

Люблю, його йі це серцем відчуваю,

Не сумніваюсь в цьому ні на мить:

І в відповідь я вас вже запитаю:

Невже ж його ще можна не любити?

Думаю, аналізую йі несподівано сама собі говорю: «Та ні - таки.

Нам є чим пишатися йі дорожити. Нам є за що любити своє село йі своїх односельців».

Адже і нині попри всі негаразди йі економічні труднощі, у селі живуть прекрасні люди, народжуються, зростають і квітнуть молоді майбутні таланти.

Отож, шановні учні, як ви зрозуміли, на сьогоднішньому уроці ми будемо з вами говорити про село.

Перегляд відеофільму «Мої Лісоводи».

II. Ознайомлення з темою та метою уроку

У нас сьогодні нетрадиційний урок мовленнєвого розвитку- написання твору на морально-етичну або суспільну тематику.

Як ви здогадуєтесь, темою твору вам буде запропонована тема, пов'язана із селом. Але про це згодом, а зараз давайте пригадаємо особливості уроків МР і визначимо цілі сьогоднішнього уроку.

Отож, **урок МР вимагає від вас знати:**

- * Види мовленнєвої діяльності.
- * Побудову ситуації спілкування, її складові.
- * Особливості стилів мовлення.
- * Структуру типів мовлення.
- * Правила розстановки розділових знаків у простому і складному реченні.

Під час уроку МР ви повинні вміти:

- Добирати робочі матеріали до визначеної теми.
- Виділяти і запам'ятовувати основне в прослуханому (прочитаному) тексті, аналізувати його особливості.
- Добирати з різних джерел матеріал для твору, систематизовувати його.
- Добирати стиль відповідній ситуації спілкування, використовувати різні типи мовлення.
- Осмислювати тему, розкривати її, підпорядковувати висловлювання темі та основній думці.
- Робити необхідні узагальнення та висновки.
- Дотримуватися норм літературної мови, формул мовленнєвого етикету та основних правил спілкування.
- Удосконалювати дикцію, правильне інтонування фрази. Оцінювати власну діяльність і діяльність своїх товаришів.
- Вміти оперувати мовою фактів.
- Логічно мислити, творчо уявляти, фантазувати.
- Тему визначено, цілі визначено, а тепер давайте за тлумачним словником з'ясуємо, що означає морально-етична або суспільна тематика.

Мораль - 1. Система поглядів і уявлень норм і оцінок, що регулюють поведінку людей;

2. У переносному значенні - повчальний висновок з якоїсь події, повчання, напучення.

Етика - 1. Норми поведінки, сукупність моральних правил певної соціальної групи;

2. Наука, що вивчає мораль.

Етичний - пов'язаний з етикою.

Суспільний — зв'язаний із суспільством, з життям і відносинами людей у суспільстві.

Отже, тепер підсумуємо, що означає твір, на морально - етичну або суспільну тематику.

Ви повинні створити письмову роботу про життя або відносини людей, про їх історію та мораль.

Нагадую, тематика ваших майбутніх творів - село.

Але перш, ніж ви будете творити ми пройдемо сільськими стежками, заглянемо в домівки окремих жителів села, перегорнемо сторінки історії села Лісоводи та ваших сіл, звідки ви родом.

Щоб охопити вище згадані моменти на сьогоднішньому уроці ми будемо працювати за допомогою алгоритмів, (сукупність дій (правил) для розв'язування даної задачі.), які допоможуть нам крок за кроком, виконуючи певні завдання підійти до написання творчої роботи.

I Алгоритм

Асоціативне малювання

Ви уявно повинні переміститись у своє рідне село і спробувати одним реченням, фразою висловити думку з чим, або з ким асоціюється для вас ваше село: можливо, це людина, при згадці її прізвища стає зрозуміло, про яке село йтиме мова, а може у вас у селі є якийсь дуже відомий пам'ятник архітектури, а, ймовірно, ваше село асоціюється для вас просто з ставком у кінці вашого городу, у якому ви провели не один щасливий день дитинства.

Наприклад, ліси кругом, море зелені, голубінь ставків - це моє село.

Підсумок

II Алгоритм

Хвилинка - дослідження

Цей алгоритм дозволить Вам познайомитись із походженням та основними історичними подіями двох сіл - Лісовід та Іванковець.

Дома працювали двоє дослідників - краєзнавців, які підготували історичні довідки про історію Лісовід та Іванковець).

ЛІСОВОДИ

Лісоводи... їм близько 500 років. Чому Лісоводи? Ясна річ - у всіх напрямках із села витікає вода, село оточене п'ятьма дібровами. За легендою село було засноване українськими козаками. Підтвердженням цього є багато прізвищ нинішніх лісоводчан: Козак, Джура, Ковш.

З історичних документів відомо, що починаючи з XVI ст. Лісоводи були закріпачені і належали різним шляхетським родинам: спочатку Вільховським, потім Стадницьким, Раціборським. Останнім владарював у Лісоводах пан Журавський. Донині на території ліцею у Лісоводах знаходиться панський маєток, де до другої світової війни був дитячий будинок, а у 70 роках з нього зародилось середнє професійно-технічне училище, яке там і до сьогоднішнього дня, правда, тепер це вже професійний аграрний ліцей, і маєток у ньому є лише пам'ятником архітектури.

У роки першої світової війни у Лісоводах була дислокована військова частина донських козаків, а лісоводчани стали свідками боїв між австрійськими та австро-угорськими військами.

Радянська влада була встановлена у селі аж у 1920 році, було організовано колгосп «Нове життя».

Рука голоду торкнулася усіх жителів без винятку. Проте більшість людей вижила. Лісоводи мають свій скорботний список жертв сталінських репресій. Це сприймалося на патріотичній хвилі, як справедлива розправа з «ворогами народу».

У 1941-1945р.р. доля Лісовід була випробувана війною. Понад 3 роки вона зависла зловісною тінню окупації над селом. Були набори до Німеччини, 232 солдати, що не повернулись з фронтів.

А потім потяглися довгі роки відбудови, господарювання. Особлива сторінка в історії Лісовід належить Г.І. Ткачуку, двічі Герою соціалістичної праці, який з 1944 по 1987р. очолював господарство, яке було перейменоване з часом в колгосп, а потім агрофірму «Україна».

За роки правління Григорія Івановича село розбудувалось, колгосп став мільйонером (27 млн. карбованців на ті часи було на рахунку колгоспу у Держбанку). Лісоводи стали одним з кращих сіл України. Їх на ті часи відвідували з метою обміном досвіду делегації з Німеччини, Болгарії, США.

1958р. Лісоводи репрезентують сільське господарство на Всесвітній с/г виставці у Нью-Йорку. «Ткачукова школа», де панувало підприємницька діяльність, де функціонував злагоджений механізм управління та виконання дала вагомі результати.

Великою мірою і сьогодні Лісоводи завдячують своєму статусу Григорію Івановичу.

Моє село, неначе маленьке містечко: багатопверхові будівлі, велика лікарня, спорткомплекс, будинок творчості, одна з кращих шкіл в області, м'ясобійня, плодоконсервний завод, будинок ветеранів, професійний ліцей, міні-супермаркет.

Запрошую всіх у гості, є що подивитись, є чим захопитись, є чого повчитись у Лісовід та лісоводчан.

ІВАНКІВЦІ

Перша письмова згадка про Іванківці належить до XIVст. Назва села найбільше, ймовірно, походить від власного імені Іван. Про засновників села ходять легенди. В одній із них розповідається, що на околиці Сатанова жив Іван- бунтар, який був виселений у лісисту місцевість, де і знаходиться нинішнє село.

За іншими відомостями першим поселенцем на даній території став Іван Білик - звідси і пішла назва села.

До 1793р. село було у складі Польщі, а до 1914р. являлось власністю графів Потоцьких.

У роки Першої світової війни в Іванківцях знаходився ешелон резерву російського фронту, а на краю села був польовий госпіталь. Донині збереглися залишки кладовища, на якому поховані російські солдати та офіцери.

У 1905 році у селі відбувся страйк.

Події жовтневого перевороту не особливого гучно прокотилися селом.

Голодомор 1932-1933 роки не мав таких страхітливих наслідків як в інших регіонах України, бо місцеве населення часто ходило через Збруч у Тернопільську область, де можна було обміняти, або купити продукти харчування.

5 липня 1941 року у село вступили фашисти, де перебували до 24 березня 1944 року. За цей час окупанти розстріляли чимало місцевих жителів. 446 юнаків та дівчат було вивезено у Німеччину на примусові роботи.

У лісах поблизу Іванковець із місцевих жителів був сформований повстанський партизанський загін ім. Чапаєва, а згодом з'явився інший ім. Ковпака.

Через іванковецькі ліси проліг легендарний Ковпаківський рейд.

Починаючи з післявоєнних часів і до нинішніх днів нічого особливого у селі не відбувалося: відбудова зруйнованого у роки війни господарства, непогані здобутки у сільському господарстві, занепад колгоспного господарства у часи перебудови.

Нині село поступово відновлює своє господарство. У селі Іванківці є середня школа, функціонує Будинок культури, частково працює плодоконсервний завод. Донедавна село «вимидало», але на сьогоднішній день спостерігається тенденція повернення окремих людей, які покинули село, окрім того в Іванківцях з'явилося багато киян, які купили собі хати під дачі. Можливо, це пов'язано із тим, що село Іванківці розміщено за 5км. від відомого санаторію Товтри.

Отож, перспектива Іванковець велика.

Ви почули цікаві історичні матеріали про Лісоводи та Іванківці, тепер спробуйте дуже швидко пригадати, що ви знаєте про походження та історію ваших рідних сіл. Напишіть кількома реченнями те, що пригадали у зошит.

III Алгоритм

Акторська майстерність

Вам потрібно розіграти діалог на запропоновану тему, використовуючи діалектизми, тобто ті слова, які вживаються тільки у вашому селі.

Тема: «Знайомство на I курсі»

Поки 3 пари будуть складати діалог, ми піднімемось з вами ще на один щабель і заглянемо до **IV алгоритму**, який називається «**Народна мудрість**»

Цей алгоритм містить у собі завдання - пригадати, які фразеологізми найчастіше вживаються у Вашому селі.

Згадаймо, **фразеологізми** - це стійкі словосполучення. Наприклад, товкти воду в ступі - повторювати одне й те саме; з'їсти собаку - бути досвідченим, ловити гав - бути неуважним, та інші.

Запишіть кілька у зошит, які вживаються у Вашому селі.

Зачитуємо.

V Алгоритм

«Аудіювання художнього тексту»

Вам потрібно прослухати текст і з'ясувати назву літературного твору та його автора.

1.«Недалеко од Богуслава, коло Росі, в довгому покрученому яру розкинулось село Семигори. Яр в'ється гадюкою між крутими горами, між зеленими терасами; од яру на всі боки розбіглись, неначе гілки дерева, глибокі рукави й поховались десь далеко в густих лісах. На дні довгого яру блищать рядками ставочки в очеретах, в осоці, зеленіють левади. Греблі обсажені столітніми вербами. В глибокому яру ніби в'ється оксамитовий зелений пояс, на котрому блищать ніби вправлені в зелену оправу прикраси з срібла. Два рядки білих хат попід горами біліють, неначе два рядки перлів на зеленому поясі. Коло хат зеленіють густі старі садки. На високих гривах гір кругом зеленіє старий ліс, як зелене море, вкрите хвилями...» (І. С. Нечуй-Левицький «Кайдишева сім'я»).

2. «... Кругом гори, близькі й далекі, верхи, що голубіли на небі, на смерекові чорні ліси з їх синім диханням, на ясну зелень царинок (обгороджений сінокіс близько оселі), що, мов дзеркала, блищали в рамах дерев. Під ним, в долині, кипів холодний Черемош. По далеких горбах дрімали на сонці самотні оселі...» (М.М. Коцюбинський «Тіні забутих предків»).

3. « У жодній енциклопедії світу не знайти нам цієї Зачіплянки. А вона є, існує в реальності. Без звички навіть трохи дивно звучить: Зачіплянка. Хтось колись тут за щось зачепився. І так пішло. В давні, в дозаводські часи було, кажуть, на цьому місці велике село, що робило списи запорожцям... З одного краю селища сага блищить , з другого - облуплений собор біліє. Старовинний , козацький. А перед вікнами селища, за вишняками, за Дніпром, ніч крізь ніч палахкотить ятриво домен, вулканиться червоно...» (О. Т. Гончар «Собор»).

VI Алгоритм

Презентація «Успішна людина»

У кожному селі є люди, які чимось прославились, стали відомими, досягли певних вершин, стали успішними.

У Лісоводах таких людей чимало, частково, досліджуючи історію Лісовід ви почули про успішну велику Людину, неперевершеного керівника, талановитого хлібороба Г.І.Ткачука. Цій людині Лісоводи завдячують багато чому.

Значимою постаттю для Лісовід є Депутат Верховної Ради України, генерал - лейтенант А. В. Чикал. Адам Васильович, воістину, геніальна постать, сильний духом чоловік, який створив себе і від простого петеушника дійшов до найвищих вершин у житті.

Теклюк В. В. - подільський поет, талановитий учитель, успіх якого в тому, що людина гідно прожила життя і по смерті залишилась жити у своїх творах. Живуть у Лісоводах багато героїв Соціалістичної праці, мешкає тут чимало цікавих успішних людей.

Але розповідь моя сьогодні буде про простеньку, скромну, тиху, чарівну, неповторну дівчинку - лісоводчанку, яка так мало прожила, але її короткий вік був яскравим, толковим, гарним і зрештою, по-своєму щасливим та успішним. Я вважаю, що Юля Коцур, а мова піде саме за неї, була дійсно успішною людиною, бо гідно, красиво, щиро, чесно і вірно прожила своє земне життя.

Для цього теж треба мати неабияку силу, талант і вміння, чого часто багатьом з нас не вистачає.

Юлечка прожила неповних 23 роки, доля вготвила їй страшну невиліковну хворобу, але не дивлячись на це життя дароване життя дівчинці було не випадково.

Послухайте розповідь про Юлю і хай ця розповідь вселить у Вас надію на краще, віру у перемогу добра, та любов до життя.

Земний Ангел

Був серпень минулого року. Як сьогодні пам'ятаю 13 число. Зранку було ясно, сонячно, а по обіді небо розкрило свої брами і хлинув дощ. Не дощ, а злива. Цілу ніч і наступного дня злива не вщухала, ридала, ревла громами, плакала великими дощовими краплями. Того 13 серпня не стало прекрасної людини, моєї хорошої знайомої Юлі. Того і наступного дня за нею плакало небо, Лісоводи, весь світ.

Юля була втіленням мужності, доброти, мудрості, терпимості. Доля подарувала їй всього 23 роки. Це були непрості роки, роки боротьби з важкою недугою, але водночас кожен прожитий день - це віра у добро, маленькі радощі, приємності.

Скільки ніжності, теплоти крилося у маленькому серці. Всіх любила, всіх жаліла, ніколи не нарікала на долю, ніколи не падала у відчай. Вміла слухати, підтримувати, співчувати, прощати.

Мала неабиякі таланти - прекрасно вишивала, малювала, танцювала, шила, не дивлячись на свої деформовані рученята та тіло.

Понад усе любила все гарне, і прагнула до досконалості, гармонії. Коли я згадую Юлю, то часто думаю, що Бог послав на Землю Ангела, настільки вона була ідеальною для земного життя.

Чому я сьогодні хочу розказати про Юлю? Мабуть, через те, що коли бачу людей здорових, сильних, молодих, перспективних, які марнують своє життя спиртним, цигарками, наркотиками в моїй уяві постає тендітна статура і сильна духом Юля.

У таких ситуаціях мені думається, як вона із слабесеньким тілом, страшними болями боролася за своє місце під сонцем, де бралася у подільської дівчини стільки сили волі, щоб не існувати, а жити, тішитись життям, радіти йому і у своїй великій біді зуміти бути щасливою.

Пройшло від того серпневого дня чимало часу, а у моїй уяві так часто виринає Юлин образ.

Я згадую сьогодні Юлю не тому, що хочу віддати данину прекрасній людині, а тому, що мені дуже хочеться, щоб усі, хто почув мою історію, пам'ятали, що на землі існує добро і зло, є багато прекрасних і жахливих речей, і тільки від кожного з нас великою мірою залежить наше життя, наш кожен день. Мені хочеться, щоб всі, хто почув про Юлю, коли йому буде нестерпно боляче, подумав, як часто думаю я: «Адже вона витримала, змогла, то невже я здамся»!

І вдалині я бачу усміхнене обличчя Юлі і чую далеке, тихе, ніжне, ласкаве: «Тримайся»!

Підсумок: ви почули коротку історію життя Юлі Коцур, успіх якої полягав у тому, що вона міцно трималася і боролася за своє місце під сонцем, гідно, правильно, дуже чесно і гарно прожила своє земне життя.

Зараз Ви маєте дуже швидко подумати, хто на Вашу думку, є успішною людиною у Вашому селі і у чому полягає успіх цієї людини.

Ваші міркування занотуйте у зошит кількома фразами. (5 хв.)

Підсумок: кілька учнів зачитують свої записи.

VII Алгоритм

« У творчій лабораторії»

Цей алгоритм ставить перед вами завдання - складання сенкана.

Пригадаймо:

Сенкан - це п'ятирядковий неримований вірш.
Останній рядок може бути окремим реченням.
Сенкан може бути присвячений різним темам.

Зразок сенкану

1 рядок	Один іменник	Лісоводи
2 рядок	Два і більше прикметники	Красиві, неповторні, рідні
3 рядок	Дієслово чи опис дії – три і більше слів	Надихають, викликають захоплення
4 рядок	Фраза, яка передає особисте ставлення	Люблю рідне село
5 рядок	Один іменник, або ціле речення	Лісоводи ...

Якщо серед Вас є талановиті особистості і Ви вмієте вирішувати, то можете скласти римовану строфу вірша.

Тема ваших поезій «Моє село ...»

Підсумок (зачитування найкращих міні-віршів).

А зараз я запрошую вас до літературної вітальні, яка гостинно познайомить нас із найбільш яскравими описами села, рідного дому, батьківщини.

VIII Алгоритму

Відеопроєкт «Як вас не любити, Лісоводи мої»

Моє село - це Лісоводи.
Для мене найрідніша ця земля.
На ній живу, працюю я.
Вода з джерел неначе кришталева.
Повітря світле, мов морське.
А в полі, в полі яка нива.
Неначе сонце золоте!

(Під час перегляду відео проєкту записуйте влучні слова та вирази).

От ми й підійшли з вами до заключного етапу нашої роботи - написання творчої роботи .
Перед вами пам'ятки «Як писати твір на морально-етичну чи суспільну тематику».

Давайте пригадаємо основні складові пам'ятки.

ПАМ'ЯТКА

Як писати твір на морально-етичну або суспільну тему

*Вдуматися в тему, сформулювати основну думку висловлювання.

* Підібрати фактичний матеріал: розповіді про реальні людські долі, про випадки з життя, факти, що зберігають фольклорні твори, або увиразнюють твори мистецтва.

* Скласти план твору, завбачивши такі структурні елементи: вступ (підведення до теми); головну частину, в якій розкрити тему; кінцівку, яка стосовно твору набуває форму висновку.

* Підібрати влучні, короткі цитати.

* Написати твір на чернетці:

а) користуватися різними типами мовлення; обраного стилю мовлення;

б) дотримуватися композиційної стрункости, пропорційности, частин твору, логічної послідовности у викладі думок;

в) викладати матеріал переконливо, дбати про доказовість основних положень;

г) стежити за грамотністю.

* Після завершення роботи над чорновим варіантом твору варто удосконалити текст, відредагувавши написане, виправивши помилки та усунувши недоліки.

Переписати твір на чистовик .

Отож, Вашій увазі теми творчих робіт:

* «Як вас не любити...»

* «Мій образ рідного села».

* «... — колиска моєї віри, надії, любові».

* «Моє рідне село...»

* «... - моя маленька батьківщина»

* « Куди б не вело нас життя, завжди повертайтеся на свої пороги...»

Ви можете писати в загальному про ваше село, можете торкнутися окремого його куточка, а можете розповісти просто про свою домівку, свою родину. А у кого в селі є, чи були відомі особистості можете повісти світу про них. А на кого справили особливе враження розповідь про Лісоводи - можете писати про край лісів та вод.

Єдине, на чому прошу акцентувати особливу увагу, що ваш твір повинен нести особливу мораль, та мораль повинна розкриватися за допомогою цілей, які ви поставили у своєму творі.

ЗРАЗОК НАПИСАННЯ ТВОРУ

Село моє, доле моя...

Маленький клаптик Подільської землі. Ні, клаптик, якимось надто банально, куточок - таке щось затишне, тепле, рідне. Зветься цей куточок Лісоводами. Лісоводи - це моє село... Тут у Купальську ніч гойдаються на ставкових водах русалки, тут вітер розчісує берізкамі коси у гаях , тут у Спасівку лунко падають у траву червонобокі яблука, тут восени журавлиний ключ тужливо прощається з рідною землею. - Так тут гарно і мило. - Це мої Лісоводи.

Мої Лісоводи - одне з найбагатших і найкращих сіл України.

Багато бачило, багато знає моє село. Але, не дивлячись на перипетії часу, вир політичних перемін, мої Лісоводи зуміли вистояти, зберегти свою красу та неповторність.

Моє село, великою мірою, вистояло тримається на вірі у Бога - у місцевому храмі вінчаються молодята, яким батьки обов'язково стелять вишиті весільні рушники з написом «На щастя, на долю», охрещуються немовлята, яких святий отець благословляє на гарне життя; відспівуються ті, хто так любив свої Лісоводи, а тепер з миром упокоїться на місцевому кладовищі.

Мої Лісоводи вистояли і тримаються на багатодітних родинях, у яких часто проживають по 3 покоління, які сповідують мудру батькову науку та ласкаве материнське слово; бабусі розповідають онукам «На добру ніч» казочку; матері навчають дочок ліпити вареники та варити борщі, тримати у чистоті обійстя; батьки синів - чоловічого ремесла. І хоч не всі родини багаті, але толк, взаємопідтримка, злагода є основним чинником способу життя не однієї сім'ї .

Мої Лісоводи вистояли і тримаються на праці, праці на землі: сіяти, обробляти і доглядати землю - споконвічне ремесло багатьох селян. Гарно трудяться лісоводчани, на совість, тому й стали такими багатими, тому і вирощують такі високі врожаї. Земля має особливу силу та енергетику - на ній зросло не одне покоління трударів, тому така велична і щедра вона у Лісоводах.

Мої Лісоводи вистояли і тримаються на споконвічних українських традиціях. У ніч на Івана дівчата пускають на воду вінки, водять хороводи; на Різдво - Маланку, щедрують, колядують; на Великдень Лісоводи красуються крашанками, пасками і гарним святкуванням.

Національний одяг, українські народні пісні, гопак та повзунк - атрибути багатьох концертних дійств, які так часто відбуваються у селі.

Мої Лісоводи вистояли і тримаються на високих моральних цінностях, які старше покоління прагне передати молодому. Поважати, шанувати старість - це чинник гідних людей, мабуть, через це на території Лісовод розмістився будинок для людей похилого віку. Вести і пропагувати здоровий спосіб життя у час, коли бізнес із продажу алкоголю та цигарок заповнив всі торгові точки не так легко, але Лісоводам це великою мірою вдається.

Захистити, стати другою домівкою, навчити ремеслу багатьох хлопців та дівчат з різних куточків району, а також області - Лісоводи і це можуть, бо живе, саме живе на їх території професійний аграрний ліцей, у якому пропонується добре і вічне.

Такі вже мої Лісоводи, таке мабуть, не одне українське село...

І куди вже там місту рівнятись до нас. Адже селу простіше наздогнати його - комп'ютери мало не в кожній другій хаті, сучасні побутові умови життя, легкові автомобілі, а найголовніше - більше доброти, працьовитості; щирість у стосунках сільських жителів, віра, надія, любов у їх серцях, бо живуть вони у затишних куточках землі, назва яким - Село.